

Mattias Söderberg: EU må tage klima-lederskabet, når andre lande svigter

Altinget

Af Mattias Söderberg

1 april 2020

KOMMENTAR: Japan og Rusland har inden for det seneste stykke tid præsenteret deres klimaplaner, og det har været skuffende. Hvis en stor aktør som EU kommer på banen med en ambitiøs, er der dog stadig håb, skriver Mattias Söderberg.

Hvis EU kan komme med en ambitiøs klimaplan, vil det lægge pres på andre lande, og så kan vi få en positiv spiral med gode planer, skriver Mattias Söderberg.

Det kan være svært at forholde sig til flere kriser på én gang.

Men i skyggen af corona-krisen er der lige nu en ildevarslende udvikling i den globale klimapolitik, som vi skal følge nøje med i.

I løbet af 2020 skal alle lande levere konkrete planer for, hvordan de skal bedrive deres nationale klimapolitik. Hvis den samlede ambition bliver for lav, så kommer den globale temperatur til at stige hurtigt – med en katastrofal konsekvens for verdens klima. Der er brug for lande, som kan tage lederskab og vise, at de tager forskernes ord alvorligt.

Der er allerede lande, der har sendt deres planer til FN, og dermed kan vi begynde at beregne den samlede ambition. I hver plan skal det fremgå, hvordan landene vil arbejde med klima, og hvordan de forventer, at landets udledninger af drivhusgasser vil udvikle sig.

Japan er det seneste land, der har præsenteret en plan. Det var desværre en stor skuffelse.

Japan er et land med store udslip per indbygger og dermed et stort ansvar, men landets ledere vil ikke forpligtige sig til at gøre noget. Der er pæne hensigtserklæringer, men ingen konkrete initiativer, der for alvor vil gøre en forskel.

Verden har brug for klimalederskab, og det er kritisk, at det kommer nu.

Mattias Söderberg

Sidste uge præsenterede Ruslands regering et udkast til en plan, som nu er i høring blandt relevante aktører. Rusland er verdens femte største udleder af drivhusgasser, og det er derfor ikke lige meget, hvordan Ruslands klimapolitik kommer til at se ud.

Men også hos russerne ser det skuffende ud. Hvis forslaget til planen bliver vedtaget, bliver Rusland ved med at øge sine udslip, selv om verdens klimaforskere understreger, at vi skal mindske vores udslip.

Majoriteten af verdens lande har stadigvæk ikke lavet sine planer. Det betyder, at der stadig er håb. Hvis de kommende planer bliver ambitiøse, kan det måske kompensere for manglende ambition hos for eksempel Japan og Rusland.

Mange kigger derfor på EU. Hvis EU kan komme med en ambitiøs plan, vil det lægge pres på andre lande, og så kan vi få en positiv spiral med gode planer.

I EU findes der flere lande – inklusiv Danmark – der gerne vil have, at EU skal tage dette lederskab. Der var lagt op til kamp i rådet. Med lidt held var der kommet en tydelig melding og et modigt lederskab ved rådsmødet i juni. Men så kom corona-krisen. Lige nu er der usikkerhed om både ambition og tidspunkt for EU's plan.

Hvis ikke EU går foran, hvem kan så? Vi kan stadigvæk håbe, at de mange ulande kan vise lederskab. Mange af ulandene er vækstlande, hvor udslippene øges i takt med en voksende industrialisering. For at nå de flotte klimamål, om at den globale temperatur ikke må stige med mere end 1,5 grad, så skal ulandenes vækst være grøn, og det håber jeg vil fremgå tydeligt i deres klimaplaner.

Ulandenes klimaambitioner afhænger dog af den støtte, de rige lande giver. Mange ulande laver to planer; en, de kan implementere selv og en, som kan implementeres i samarbejde med de rigere lande. Det betyder, at der er brug for flere klimapenge og samarbejdsinitiativer.

Lige nu er der et naturligt fokus på corona. Det er en krise, vi er nødt til at håndtere her og nu. Men vi er nødt at huske, at der også er en klimakrise. Den skal vi forholde os til. For eksempel er det vigtigt, at de rige lande sikrer, at der stadigvæk findes penge på kistebunden, når corona-regningen er betalt, så klimastøtten kan øges og leveres som aftalt.

Verden har brug for klimalederskab, og det er kritisk, at det kommer nu. Landenes klimaplaner er fem og i nogle tilfælde ti år lange. Det betyder, at hvis de planer, som laves nu, ikke bliver gode nok, så risikerer vi, at det går yderligere minimum fem år, inden nye planer og nye ambitioner kan laves. Og på fem år kan der desværre ske meget med verdens klima, da den globale temperatur stiger hurtigt.

Lad os håbe at næste land, der præsenterer sin nationale klimaplan, bliver til et rigtigt godt eksempel, som alle andre kan følge efter.

Mattias Söderberg (født 1974) arbejder som klimarådgiver i Folkekirkens Nødhjælp og er formand for klimaarbejdet i ACT Alliance, Folkekirkens Nødhjælps globale alliance med medlemmer i 140 lande. Kommentaren er alene udtryk for skribentens egen holdning.